

Werk

Titel: Ad Emin. et Rev. principem Carolvm S. R. E. Card. Rossettv[m] Episcopvm faventinv

Jahr: 1646

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN367611805

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611805>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611805>

LOG Id: LOG_0105

LOG Titel: De Duobus Falconibus Rubris alijs Indicis. Cap. XIII.

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN367611716

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611716>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611716>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

ÆTAS. ENVTITIO.

Cardis.

VIta, vt afferit Albertus, est minus lōgæ, quàm reliqui Falcones. Quamobrem nutriti debet, inquit, carnis planè recentibus & adhuc calore spirantibus, non nimis tamen, neq. sæpius in die, sed manè & vesperi tantum. Et quoniam leuissima quavis de causa alteratur, offenditurq. cautè tractandus, ne temperamentum eius damnatum pariat. Hunc macilentum seruare iubet Crescentiensis. Ita enim melius aucupari seu venari affirmas, cū quidā mediocri habitu, alij verò cū obesi sunt, alacriores sese præbeant. Et Tardius, qd. ægrè instrui, ac regi se patiatur, licet audax sit, vult, antequàm ad volatum. & venatum emittatur, ter cum exinaniri seu extenuari, purgariuè, vt vulgò a iùt, offulis è pelle Gallinacea aqua prius elota, atque vbi has dederis, singulis vicibus calefactum in locum opacum aliquantisper seponi.

*Purgatio.*DE DVOBVS FALCONIBVS
Rubris alijs Indicis. Cap. XIII.

*Alberto
rubeo fal
co cur de
stus.*

ICET his duobus Falconibus exoticis, quorum hic icones exhibemus, proprium ac peculiare caput, tanquam speciem, omni dubio procul a Falcone rubeo Alberti differentibus dicere iustè potuissimus. Quà verò ob colorem, quocum rubeo dicto similitudinem habent, non alio aptiori, quàm Falconis rubei (adjecto interm. a patria ad discrimen cognomine) donari nomine videntur, itaque eos huc referendos duximus, præsertim cū hoc nominis iustitiam multò quàm Alberti Falco possidere debeant. Nam ille ipsomet teste, ob guttas tantummodò quasdam, quibus respergitur rubras, id nominis ipuenit. Hi parte anteriore tota, & alijs internis rubet, adeo vt qui pronos inspiciat, præter colorem rubeum ferè nihil videat.

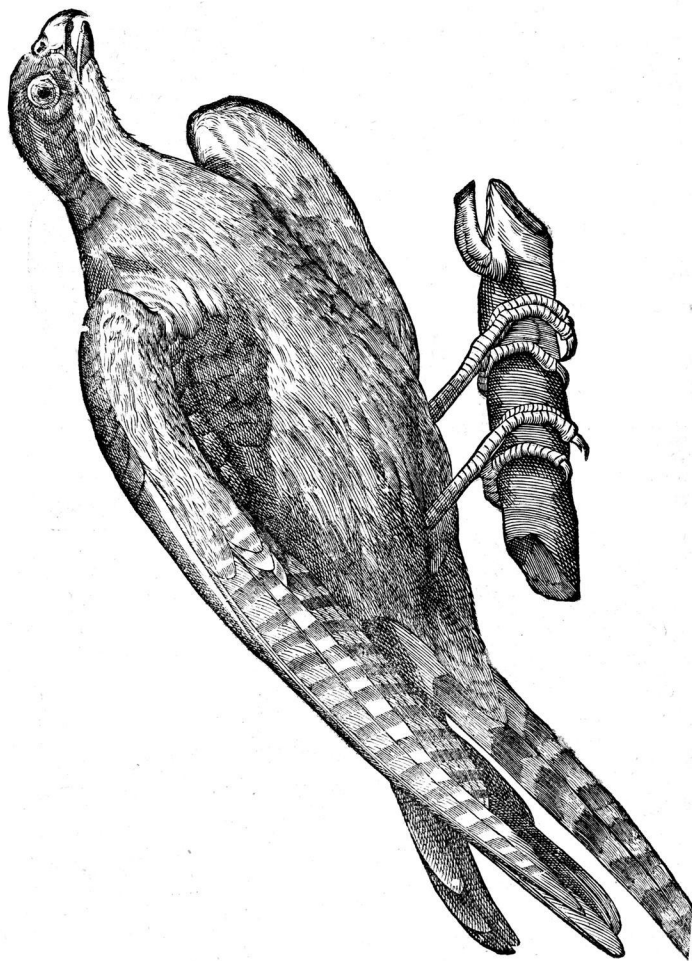
DESCRIP TIO.

*Magnitudo.**Matè esse.*

PRior horum Falconum altero multò maior est, eumq. tertia plus minus parte superat. vnde si quid coniectura assequi possim, cū in rapacium genere fæminæ grandiores, ac speciosiores, venatuiq. aptiores sint, mares verò ob hanc ipsam causam Tertiarij dicantur, qd. tertia parte fere fæminis sint minores, itaq. hunc fæminâ illū verò marè esse crederim. Adde quòd exigua inter vtrunq. est diuersitas, ea excepta, quòd saturatior in masculo color est, ob calorem. f. maiorem, qui & corporis argumento obicem ponit; sed hoc clariùs ex peculiari vtriusq. descriptione innotescet. Hic itaque maior capite est, vertice lato, ac ferè plano, nulla occipitis vt in quibusdam videtur, eminentia. Color capiti cinereus ad fuscum tendens, cuiusmodi etiam est colli dorsi totius, necnon alarum exteriorum. Rostrum ei admodum crassum, quò capiti contiguum superius, & inferius vniuersum luteum est, vincto mediocri est, ac cinereo, qualis coloris, & tota est ea anterior rostri pars, quam nudam nulla membrana lutea inuehit. Oculi pupilla nigerrima, iris fusca, obscuro hætico colore infusa. Membrana ciliarum in ambitu lutea. Ab exteriori ac minori oculorum cantho, vtrinq. macula oblonga ducitur, eodem, quo pectus, colore imbuta. Pectus vniuersum & alarum, vt videbatur, interiorū superior pars, venter quoq. & vropygium, necnon coxæ femoraq. fulua planè tota rubet cinnabario remisso. Mentū tamen in hoc rubeo colore, macula oblonga cinerea, quæ infernè desinit, distinguitur. Pectus quoq. eiusdem coloris notulis anteriori sterno raris respergitur. Latèra etiam quæ à medijs alis complicatis integuntur, simili colore cinereo fusco tinguntur. Alæ longissimæ extremis apicibus vltra mediam longè caudam porriguntur, extremo ferè dorso sibi mutuo de cussatum incumbentes. Cauda enim oblonga, cuius pennæ singulæ alternis spatij, modò nigris hemicycli forma angustioribus, modò cinereis amplioribus variat. Crura, pedesq. lutea sunt, crassati sauis, robustaque. Ungues nigri, acutissimi.

*Color.**Rostrum.**Oculi.**Pectus.**Venter.**Ala.**Cauda.**Crura.**Pedes.*

Alter, quem marem esse credimus, & secundo loco dedimus, tertia, ut diximus, prope parti exilior est, colorum varietate cum priori ferè eadem, & in eisdem partibus, nisi quòd, ut ante quoque innuimus, color rubeus in hoc saturator est, & euidètius, eadem, quæ in priore, membra tingès. Eæ quoque partes, quas in priore color cinereus subfuscus imbut, in hoc, nigro profusus vestitur colore, quales sunt alæ supernæ, caput, dorsum, cauda. Quasdam tamen advertere licet notas huic peculiares, quibus ab altero discrepat. Rostrum enim huic totum cæruleum exigua membranula, quæ nares integit, lutea excepta, oris inæqualibus veluti ferratis. Mentum, seu gulæ initium huic dilutiùs paulò rubet, colore ad cinerem non nihil vergente, sed nulla macula, ut in priore insignitè est. Pennæ remiges interiores albert, notis fuscis transversim frequètib, statòq; intervallo distinctæ: reliquæ, nempe superna alarum pars, seu axillæ saturatissimo fulvo, seu rubricæ rubet. Cauda quoque prona duplici macularum transversarum varietate, nempe albarum, & cinerearum, quæ ad cæruleum inclinant, alternatim ornata conspicitur. Pedes curaque dilutiori luteo, ceteroquè colore sunt.

Falconis rubri alterius descriptio.
Color.
Diffinitio.
Rostrum.
Mentum.
Cauda.
Pennis.
Cyrus.

LOCVS.

V Trunque India Orientalis dedit, unde sibi nomine Falconum Indicorum à Serenissimo Magno Hetruriæ Duce Ferdinando ad vium expressus, quæ est insignis eius, ac tanto Principe digna liberalitas, dono missos accipi.

DE FALCONE CYANOPODE.

Cap. XIII.

Vatour equidem Falconum genera pedibus cæruleis instructa inuenio. Nam & peregrini nonnulli. Hierosolici, Sacri, necnon Lanarij Gallorum, & Carcani pedes omnes habent cyaneos. Vni tamen soli peculiariter authorum, & accipitrariorum consensus à pedum cæruleo colore nomen Cyanopodi indidit. Itaq; nolui ego quoq; eius tractationem omittere, etsi quisnam hic Falco sit, & ad quod genus referendus mihi non admodum constet. Solus Albertus, & qui tem ver-

Cæruleis pedibus Falcones quot

bis admodum parcis eum describit. Quantum verò ex his ipsis, præsertim quæ de natura, ac moribus eius adfert, colligere est, ad Lanatium potius, quam ad aliam vllam Falconum familiam pertinere videtur. Degeneris enim & à Falconum indole nonnihil deficiente nature, meticulosus, & alis in æthere supra prædâ instar Lanarij sese librans, eodem describitur. Quare an Lanarij quæpiam sit species curiosis disquirèdum relinquo. Nobis hic, ut & alibi nonniquam nodum indicasse sufficiat quòd solertibus ingenijs rerù nature studioforum anam præbeamus, ut exactè obscuriora istæc, in quibus iudicium anceps est, inuestigent. Vix præcedò, quicumque fuerit Falconibus apponi meretur.

Cyanopos ad quos genus Falconum reducendus.

NOMENCLATURA.

Hæbraicam vocem Peres, sunt qui in a Leuitico, & in b Deuteronomio Accipitrem interpretantur, alij Halærum, iudæi vulgò, Blacuoos, id est, Falconem pedis cærulei, ut Germani appellant. Illirij hunc Falconem nominant Roroh. Itali Zafiro (à sapientia colore pedum, ut Albertus vocat) quem magnum, & paruum faciunt, nimirum pro sexus discrimine Albertus Falconem, qui vulgò pes blaus (ita Germani cyanum vocant) vel hyacinthinus dicatur, Circum Aristotelis facit, de quo inter Accipitres a nobis tractatum est.

Peres. Blacuoos. Roroh. Zafiro. Pes blaus.

DESCRPTIO.

Falconum genus hoc cæruleo pede (inquit Albertus) Falconi peregrino magnitudine æquale, & figura simile est: sed in hoc differt, quod dorsum eius, & exterior alarù pars minus nigredinis, & pectus plus albedinis habet, & alæ breuiores sunt, cauda verò longior aliquantum. Pedes eius hyacintini, seu azurini sunt.

Quò à Peregrino differat.